

Kleur in onze landschappen

ROUTE ZUID IS 26 KILOMETER LANG EN GAAT RICHTING HERTSBERGE OM TERUG TE KEREN VIA BALIEBRUGGE EN TE EINDIGEN AAN HET STARTPUNT IN WAARDAMME.

S STARTPUNT Vanaf het Waardamse Dorpsplein rijden we de Beekstraat in, de eerste straat rechts, de Zuidstraat, en die volgen we tot het einde waar naar links en onmiddellijk naar rechts wordt gereden. Zo komen we in de Korte Akkerstraat en wat verder in de Proosdijstraat die we volgen richting Hertsberge. Onderweg gaat de weg door het beekdal van de **HERTSBERGEBEEK**. We zien bij de beek stroomafwaarts de zogenaamde 'wilgenbedden'. Dat zijn rijen wilgen die in de bochten van de beek aangeplant werden om zo de bochten vast te leggen. Geregeld wordt de opslag verwijderd om te beletten dat de aanplant te breed uitgroeit. Deze vorm van oeverversterking werd verkozen boven een kanalisatie in een betonnen keurslijf. De wilgenbladeren verkleuren geel in de herfst.

Vrijgeweerd

1 Ter hoogte van het voormalige domein van de familie Rapaert de Grass (niet toegankelijk) zien we rechts de historische Proosdijkapel. **HET KASTEEL** zelf is opgetrokken in donkerrode baksteen, afgewisseld met gedeelten witte steen. Deze bouwtrant wordt soms ook wat oneerbiedig de "spekzwoerdstijl" genoemd. Het park werd aangelegd met veel gebogen lijnen. In het voorjaar is de ondergrond er geel van de wilde narcissen.

2 Het gaat naar rechts in de Kraaiveldstraat en zo komen we in een ander beekdal, dat van de Getebeek. We letten vooral rechts op het mooie landschap. Over de beek gaat het wat verder naar rechts, in de Hertsbergeveldstraat. Daarbij komen we door een klein stukje bos gelegen langs **DE RINGBEEK**. Voor de bladeren aan de bomen staan, komen de voorjaarsbloeiers boven de grond. De bosbodem ziet hier in april wit van de bosanemoon en geel van het speenkruid en de sleutelbloemen. Deze soorten bloeien vroeg in het jaar om de concurrentie met bomen en struiken te vermijden. In

mei verbergen de opkomende scheuten van de grote brandnetel al dat moois om pas in het najaar met het afsterven van de bladeren terug wat licht en kleur op de bosbodem toe te laten. Najaar betekent ook het hoogtepunt voor de paddestoelen die in alle kleuren (meestal onopvallend grijs of bruin, maar ook knalrood, felgeel, porseleinwit of giftig paars) voorkomen. Wat wij als paddestoelen zien, zijn feitelijk de vruchtlichamen van een schimmel die het gehele jaar onder de grond of in een dood stuk hout doorgroeit.

3 We vervolgen onze weg en zien wat verder aan de rechterzijde een typische veldkapel. Het is **DE KAPEL VAN O.L.V. VAN TROOST**. Voor de kapel zijn lindes geplant, een gebruik dat teruggaat tot de Keltische volkeren die geloofden dat de linde een beschermende boom was voor de familie of de gemeenschap. Het christendom kon deze 'heidense' gevoelens niet helemaal uitroeien. Voor alle zekerheid plantte men lindebomen bij Mariakapelletjes, of omgekeerd, waar de linde tot Maria-boom uitgeroepen werd. Opvallend van kleur zijn de geelgroene bloesems en het verkleuren van de bladeren in de herfst. In de Hertsbergeveldstraat worden de bermen al enkele jaren op een natuurvriendelijke manier onderhouden. Dat houdt in dat er jaarlijks wordt gemaaid met afvoer van het maaisel. De bedoeling van deze bodemverarming is tweevoudig: minder grasgroei en een meer gevarieerde kruidenbegroeiing. Bij het klassieke maaien blijft het maaisel immers versnipperd liggen op de berm waar het na vertering de groei van de grassen en enkele sterkere plantensoorten (distels, brandnetels,...) sterk stimuleert. Dat betekent in de eerste plaats steeds meer en vroeger maaien. Bovendien wordt de natuurwaarde van zo'n graskant daarbij zeer klein, terwijl in een natuurlijk beheerde berm een massa plantensoorten en insecten een plaatsje kunnen vinden. Witte margriet, paars knooppkruid, geel Sint-Janskruid en rode klapproos sieren hier en daar al onze bermen. Groen is een belangrijke tint in onze landschappen.

Munkebossen

